

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Concilia Galliæ Narbonensis

Baluze, Etienne

Parisiis, 1668

Concilium Monspeliense Sub Michaelae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14646

conensis, quæ provinciæ metropolis erat. Ac frustra fuit contradictio Dalmatij Narbonensis Archiepiscopi. Valuit auctoritas Urbani, favore procerum provinciæ Tarraconensis adjuta. Itaque anno M X C I. Tarraco suum habuit Archiepiscopum, id est, Berengarium Aufonensem tum Episcopum, Sed valde puto Barcinonensem Episcopum noluisse redire ad veterem provinciæ metropolim, maluisseque manere subjectum cathedræ Narbonensi. Nam in epistola Urbani II. ad Raynerium Legatum video illum ad Romanum Pontificem accessisse cum Archiepiscopo Narbonensi, & illo quidem tempore quo idem Archiepiscopus querelam suam de subtractione Episcoporum Tarraconensium acrius urgebat.

CONCILIVM MONSPELIENSE

SUB MICHAËLE.

HANC synodum à Magistro Michaële celebratam puto cum in Hispaniam proficere retur, legationem illic obiturus nomine Celestini III. Romani Pontificis. cuius legationis meminit Innocentius III. in libro primo Regestor. epist. XCIX. Occasionem autem mittendi tum in Hispaniam Legati eam fuisse puto, quod (ut narrat Godofridus monachus sancti Pantaleonis ad Coloniã) anno MCXC V. facta fuerit irruptio paganorum valida & bellum ingens contra Christianos in finibus Hispaniæ & Gallaciæ, ita ut Rex Hispaniæ metu periculi conditione cum eis facta, in regnum Regis Franciæ demigraret, pacta pace cum ethnicis usque in Pentecoste sequentis anni. Itaque Michael, cuius

gotium istud Hispanicum valde cordi fuisse video, privilegiis in hac synodo ornavit eos qui in Hispaniam pergerent adversum Sarracenos, pœnâsque è diverso constituit adversus eos qui arma seu armamenta vel lignamina galearum aut navium deferrent Sarracenis.

CAP. I.

DECRETUM ANTIQVUM] ab Innocentio II. inventum in Concilio Claromontano, ac post annos deinde novem renovatum in Lateranensi, in alio tandem Lateranensi confirmatum ab Alexandro III. ex quo sumptum est caput primum de treuga & pace.

CAP. IV.

APUD MONTEPESUL.] Hæc sola Concilij istius memoria superest, ut alibi dicemus. Nam illius acta non extant. Vide rursus infra cap. xv.

CAP. VI.

GREGORIUS OCTAVUS] Hic locus approbat restituendum esse Gregorio VIII. caput *Ex administrationis*. quod extat in libris Decretalium, Titulo *De jurejurando*, ubi Gregorio III. tribuitur. Quamquam recte monent Correctores Romani, ut id ipsum in margine secundæ collectionis antiquæ demonuerat Antonius Augustinus, unum codicem tribuere istud caput Gregorio octavo, idque videtur rectius. Sed post testimonium Magistri Michaëlis, nullus deinceps superest dubitandi locus quin ad Gregorium octavum referri debeat. Sic ergo habet illa Gregorij constitutio quam hoc loco laudat Magister Michaël. *Quoniam igitur creditores ad usuras solvendas in manifestum periculum animarum*

juramento debitores astringunt; nos eorum saluti volentes juxta debitum officij nostri prospicere, & iniquum gravamen à debitoribus remove, & illis precipue qui se vel auxilium dederint ad succursum terræ Hierosolymitanae præstandum, universitati vestre mandamus quatenus creditores ipsos ad juramenta super usuris solvendis præstita relaxanda, sublato contradictionis & appellationis obstaculo, districtiōnis ecclesiasticæ severitate cogatis.

CAP. XV.

PARMENSIS CONCILIO] Habemus ex hoc loco Concilium Parmense à Gregorio VII. celebratum fuisse anno MCLXXXVII. cujus altum apud omnes scriptores silentium. Sed ego meo puto reperisse aliquot illius Concilij capitula, quæ suo loco dabuntur.

CAP. XVI.

CUIUSD. PARTIS HISP.] Respicit ad eandem à Mauris sive Sarracenis hoc anno illatam Hispaniæ, cujus supra meminimus ex Godefrido monacho. Magnam autem fuisse barbarorum irruptionem, magnam Christianorum cladem constat. Vide Marianam in libro XI. de rebus Hispaniæ cap. XVIII.

CAP. XVII.

MULTIPLICITAS FERULOR.] Jam antea ad Agobardum monuimus tam sollicitos in hoc fuisse veteres, ut nullam occasionem prætermitterent admonendi Episcopos ut à comestationibus & ebrietate abstinere. Et attulimus illic insignem locum ex commentario Hieronymi in Michæam Prophetam. Rectè ergo, & juxta morem veterum,

Legatus iste Episcopos & Clericos admonet attendere ne corda eorum crapula vel comestationibus aggraventur, juxta consilium Pauli Apostoli ad Timotheum scribentis. Sed quòd ait vitandam esse multiplicatam ferculorum, respicit haud dubiè ad consuetudinem Francorum, qui (ut Liuthprandus adnotat in libro primo historiarum sui temporis c. vi.) cibaria multa convivis ministrare consueverunt, cujus etiam moris antiqui testimonium extat apud Vvalfighamum ad annum MCCXCVI.

CONCILIUM MONSPELIENSE

Habitu anno MCCXIV.

PUTO in literis evocatoris legendum esse *R. servus crucis Christi &c.* non autem *P. servus &c.* Verùm cum ita scriptum sit in authentico, nihil mutare volumus. Sed profectò intelligi debet de Roberto de Corceone Tituli sancti Stephani in Caelio monte Presbytero Cardinale, qui tum in Gallias missus est pro negotio terræ sanctæ promovendo. *Qui legatus veniens in Franciam,* inquit Petrus monachus Vallium-Cernaij in capite LXX, *Historiæ Albigenis, sollicitudine non pigra junctum exequens officium, cœpit discurrere per Franciam, Archiepiscoporum & Episcoporum Concilia celebrare, predicatores instituere, modisque omnibus terræ sanctæ negotium promoveri.* Hic igitur cum videret non deserendum esse negotium fidei, Concilium indixit in Monspelienfi urbe celebrandum, ad quod invitavit Episcopos vicinarum provinciarum. Sed ipse, ut ego quidem arbitror, hanc synodum non celebravit. Superveniens autem